

Elf jaar geleden, op 28-jarige leeftijd, zag Tresi Barros het

'Ik ben het doorgegeefluik

Ze heeft zichzelf vaak afgevraagd of ze krankzinnig was, maar medium Tresi Barros kwam steeds tot de conclusie dat ze alleen maar paranormaal begaafd is.

Tekst: Carine Damen Foto: Arie Kievit

Tresi Barros (38) rijdt kras Nederland door om op te treden bij huiskamersessies en openbare bijeenkomsten. Daarom vindt ze het geen enkel probleem om voor dit interview vanuit haar woonplaats Bergen op Zoom helemaal naar Amsterdam te komen. Gelukkig hoeft ze de autoriteit niet alleen te maken. Haar secretaresse Chantal en twee, naar Barros' zeggen 'doorgeschoten fans', die haar volgen waar ze maar kunnen, komen mee. Samen wachten ze in het café waar we hebben afgesproken.

Het gezelschap zit aan de witte wijn, maar de verslaggeefster slaat het aanbod af; ik ben erg moe en houd het bij thee. Een kolfje naar Barros' hand; zij zal aan het eind van het gesprek een gratis sessie met tarotkaarten houden om te achterhalen waarom ik zo moe ben.

Barros is een levendige, praatgrage vrouw met koolzwarte ogen. Ze groeide op in Luxemburg, haar ouders waren gelovig katholiek. In die kerk heeft zij zich nooit thuis gevoeld. „Mijn vader was heel streng. Ik moest naar de kerk. Maar ik was heel bang voor God. Constant dacht ik eraan dat ik naar de hel moest als ik iets deed wat niet mocht.”

Dat ze een bijzonder kind was, begrepen haar ouders ook. „Maar ze wisten niet in welk opzicht ik speciaal was. Dat ik een bepaalde radar had, dat kwam niet in ze op. Natuurlijk werd ik er ook niet in begeleid. Nu zijn ze trots op mij. Ze zeggen het niet, maar ik voel dat.”

Barros heeft geen gemakkelijke jeugd gehad. Haar vader wilde eigenlijk geen kinderen en hield niet echt van haar. „Vóór mij hadden mijn ouders al drie kinderen gekregen, van wie een broertje is gestorven. Omdat mijn moeder niet tegen de pil kon, kwam ik er achteraan. Ik voelde mijn hele jeugd dat ik ongewenst was. En dan was ik ook nog een huilbaby.”

Ze werd geslagen en seksueel misbruikt. Als puber liep ze weg, trouwde jong en kreeg snel een kind. Het werden er vier, de oudste is nu 20. Een tijdje geleden is ze gescheiden: nu woont ze samen met een vriend.

Maar ze heeft geen last meer van alle narigheden, zegt ze. „Als medium móest ik rdoor. Je moet leren weten

hoe mensen zijn. Dat kan alleen door nieuwe ervaringen op te doen, ervaring op ervaring. Het had allemaal een functie.”

Zo'n tien jaar geleden zag ze het licht. Ze was 28 toen ze ineens beseftte dat ze paranormaal begaafd was en als medium de mensen gelukkig moest gaan maken. Ze zegde haar baan als verzekeringsverkoper op, zonder te weten of ze met haar paranormale talenten een goede boterham kon verdienen. Maar het gevoel dat ze hiermee door moest gaan, was heel sterk. „Ik kon er niet tegen vechten. Dat zou een gevecht zijn geweest tegen mijn aard, tegen alles wat ik ben.”

Hoe wist je dat je die gaven had?

„Net zoals jij weet dat je een meisje bent en geen jongen. Je bent je daarvan bewust. Ik wist altijd dingen die anderen niet wisten. Hoe mensen zijn. Ik nam emoties van ze over, werd boos op wildvreemden omdat ze ideeën in hun hoofd hadden die me niet aanstonden. Ik nam dus eigenlijk alles op.”

En ik hoorde een stem. Die is er altijd geweest. Maar ik wist toen nog niet dat het de stem van Isaak was, mijn gids. Iedereen hoort stemmen, je denkt gedachten. Ik wist heel lang niet wanneer ik gewoon mijn eigen stem hoorde, en wanneer het een ander was. Dat is een

hele zoektocht geweest. Op een gegeven moment wist ik dat ik een gids had, die mij had uitgekozen om zijn levenswijsheden te verbreiden.”

'Isaak is een hoge leermeester uit het hiernamaals', staat op Tresi Barros' website. 'Eeuwen en eeuwen heeft hij doorgestudeerd in de sferen en ook op aarde om de mens te bestuderen. Alle sferen heeft hij bezocht, tot aan de duistere sferen toe, puur om tot in perfectie te weten hoe de mens in elkaar zit.'

Isaak leefde in het jaar 1250. Hij was toen een medicijnman van een indianenstam in Noord-Amerika en heette White Feather. Barros was in die tijd zijn beste vriend, een man dus. Vandaar dat zij nu, vele levens verder, door Isaak werd uitgekozen als medium om de blijde boodschap te verkondigen.

Barros transformeert vaak in Isaak. Ze raakt dan in trance en haar manier van praten verandert. Isaak geeft informatie door over hoe je je leven zou moeten inrichten. Barros kan volledig in trance raken en dan heeft ze haar ogen dicht, dat is een soort slapen. Maar als ze huiskamer- en andere bijeenkomsten leidt, is ze half in trance. Ze kijkt je dan gewoon aan. Toch weet ze in beide staten achteraf nooit meer wat ze heeft gezegd. De zinnen worden dan ook niet in haar hoofd gevormd. Ze is het instrument van Isaak, het doorgegeefluik. „Je herkent me dan niet,” zegt Barros. „Dan ben ik Tresi niet meer.”

Pas later, als ze weer wakker is, hoort ze haar eigen stem op de cassette recorder dingen vertellen die ze zelf niet wist. „Vaak denk ik dan: wauw, daar kan ik wat van leren! Dan bel ik wel eens een vriendin om te vertellen wat ik net heb gezegd.” Op deze manier heeft ze al vijf dikke boeken en een dubbel-cd volgepraat.

Hoe wist je nu hoe Isaak heette, wanneer hij leefde en dat hij een indiaan was? Heb je dat later gegoogled?

„Nee, dat heeft hij me zelf allemaal verteld. Ik heb Isaak ook zelf gezien, als een geest, in een heldere droom. Andere mensen hebben hem lijfeljk gezien. Dat kon omdat Isaak toen plasma van andere mensen heeft gepakt en om me heen heeft gelegd, en zo nam ik zijn gedaante aan.”

Ze lacht. „Ik heb een rotsvast ver-

TRESI BARROS

Tresi Barros (8 mei 1971) is paragnost en medium. Ze woont in Bergen op Zoom met haar partner en vier kinderen van 8, 15, 18 en 20 jaar.

Barros is van Portugese afkomst en groeide op in Luxemburg. Sinds haar 16de woont ze in Nederland. Na een carrière in de verzekeringen besloot ze in 1999 haar brood te verdienen in een eigen praktijk als helderziende.

Barros schreef de volgende boeken, gebaseerd op wat Isaak haar vertelde: *Bekijk het, voel het, en laat het los* (2004), *Mijn naam is Isaak* (2005), *Wie is Tresi?* (2008), *Masterclass* (2009) en *De woorden van Isaak* (2009). In 2011 hoopt zij nog twee boeken te publiceren, waaronder een boek over haar liefdesleven.

licht. Sommigen noemen haar de nieuwe Char

van een oude indiaan'

In de schijnwerper: 'Ik acteer niet op het podium. Wel zet ik iets neer. Het verschil met een acteur is dat die altijd positieve vragen krijgt en ik negatieve.'

trouwen in Isaak. Maar ik weet ook wel dat anderen dat niet zomaar kunnen hebben. Ik kan wel zoveel tegen jou zeggen, maar je kunt nooit controleren of het klopt wat ik zeg. Elke dag moet ik weer bewijzen geven.

Als iemand zegt: ik ben acteur, dan weet je ook niet of hij kan spelen. Je moet hem op het toneel zien om te beoordelen of hij echt acteur is. Hetzelfde geldt voor mij, kom naar mijn bijeenkomsten, dan weet je dat ik echt ben."

Grappig dat je jezelf vergelijkt met een acteur.

"Ik acteer niet als ik op het podium sta. Wel zet ik iets neer. Het verschil? Dat een acteur altijd positieve vragen krijgt en een medium negatieve. Je moet elke keer weer bewijzen dat je niet gek bent."

Ook aan haar eigen partner. "Hij gelooft er niet in. Maar hij vindt dat ik moet doen wat ik wil. Hij zegt: ik geloofde vroeger ook in Sinterklaas. Dan mogen al die mensen ook in jou geloven. Als anderen daarmee geholpen zijn, is het toch goed?"

Inmiddels zit haar vriend elke avond thuis bij de kinderen, terwijl Barros stad en land afreist voor haar Isaak-

eigen hiernamaals. Als ik daarin kom, dan hebben we contact. Dan ben ik in jouw sfeer, jouw gevoel. Als je dood bent, ben je je gevoel. Dan kun je in aanraking komen met iemand die je je gids noemt, en die brengt je naar een medium. En dan brengt dat medium contact tot stand tussen een levende en een dode."

Maar hoe zit dat dan met reïncarnatie?

"Doodgaan is hemel, transformatie, leven, transformatie. Je reïncarneert keer op keer. Steeds ga je naar een ander leven. Hoe dat precies zit, vraag ik me niet af. Ik geef de mensen liefde, hoodschappen, sturing, energie. Daar gaat het mij om."

Nee, ze is geen medium voor haar eigen lol. "Ik ben nog steeds bang dat mensen me gek vinden. Het is niet leuk om 'medium' te zeggen, als je op vakantie in Frankrijk op de camping zit en iemand vraagt: wat doe jij voor werk? Je zlet ze kijken. Het is net zoals als clown zijn van beroep. Als je dat op een feestje zegt, gelooft ook niemand dat je dat hebt gekozen om de mensen gelukkig te maken."

Dan gaat Barros de tarotkaarten voor mij leggen. Ik vertel haar dat ik moet ben omdat ik te hard werk. Tresi trekt nu in hoog tempo steeds nieuwe kaarten uit het stapeltje in haar hand, terwijl uit haar mond een niet te stuiten woordenstroom rolt.

"Werk je te hard? Gewoon niet doen."

'Een keer heb ik met een konijn gepraat, maar dat was niet zo prettig. Hij had last van zijn kaak.'

spreekt-sessies. En dan heeft ze er al vier individuele consulten op zitten. Iedere dag. Vaak ziet ze haar gezin alleen in het weekend.

Maar ze heeft het er allemaal voor over. "Ik heb tienduizenden fans, krijg heel veel e-mails. Sommige mensen komen al acht jaar naar de bijeenkomsten. Het geeft me een heel goed gevoel dat ik zoveel voor ze kan doen."

Op Barros' site staan allerlei spannende dingen. Ze doet aan geestelijk cremeren, vertelt in lezingen wat 'echt' is en kan met dieren en baby's praten. "Ze vertellen me wat ze voelen. De acht maanden oude baby van Chantal, mijn secretaresse, liet me weten dat hij anders in zijn bedje gelegd wilde worden. Verder praat ik vooral met honden. Een keer met een konijn, maar dat was niet zo prettig. Hij had last van zijn kaak. Toen begon ik te plepen, omdat hij zo'n pijn had."

Je kunt ook met doden praten, lees ik op je site.

"Ja, dat klopt. Doden gaan immers niet naar een bepaalde plek. Het hiernamaals is niets meer dan een sfeer, een gevoel. Dat kun je het beste benaderen als je je ogen dichtdoet. Dan zit je in je

Als je altijd hard werkt, dan moet je minder hard werken. De auto kan niet altijd 180 hē? Als je 140 rijdt, kun je langer rijden. Gevoel en denken zijn in conflict met elkaar. Wie wint? Gevoel of denken? Werk je heel hard dan is het denken de winnaar. Dit is de relatiekaart. Deze kaart is het gevoel, deze het denken en dat is de relatiekaart. Ik weet nu dat je een relatie met je gevoel moet krijgen. Hé kind, jij moet een relatie met je gevoel krijgen. Je maakt het jezelf moeilijk. Deze kaart zegt dat de boeken gaan sluiten, je moet jezelf gelukkig maken, in balans komen met het gevoel en de wijsheid in jezelf krijgen, in het reine komen met de maatschappij - wat weet ik, wat kan ik, wat doe ik? Ik wil in balans zijn, wat wil mijn gevoel, wat is mijn rust? Mijn verstand zegt: gevoel ga maar weg, werken, doe maar."

En zo gaat het nog een minuutje of tien door. Barros besluit met een welgemeend advies: "Jij bent verslaafd aan werk. Ga toch eens lekker zitten." Dan kijkt ze me triomfantelijk aan. Haar drie fans applaudisseren en feliciteren mij met deze sessie. "Jij hebt geluk gehad. Ze laat zich niet testen door journalisten. Zeg maar dank je wel!" ■